

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3381/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ... и ПП из ..., које све заступа пуномоћник Петар Недељковић, адвокат у ..., против тужене Православне Епархије Жичке, Краљево, коју заступа пуномоћник Миодраг Алексић, адвокат у ..., ради уплате доприноса, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1517/21 од 21.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1517/21 од 21.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1517/21 од 21.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П1 53/19 од 02.02.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили суд обавезе тужену Православну Епархију Жичку - правног следбеника „Телевизије Логос“ из Трстеника, да на име тужилаца, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за здравствену заштиту надлежном Фонду за здравствену заштиту, на исплаћене зараде, и то за период од 11.08.2005. године до 31.12.2011. године, а по основу радног односа. Обавезани су тужиоци да на име трошкова парничног поступка исплате туженој износ од 63.950,00 динара са затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1517/21 од 21.03.2022. године одбијена је као неосновна жалба тужилаца и потврђена је првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побујаном другостепеном одлуком правноснажно је одбијен тужбени захтев за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за здравствену заштиту надлежном Фонду за здравствену заштиту, на исплаћене зараде, за период од 11.08.2005. године до 31.12.2011. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побујане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужилаца не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Указивање на постојање злоупотребе радноправног статуса тужилаца као верских службеника иако се радило о запосленим лицима на текућим пословима у телевизији Логос, није од утицаја на одлучивање о ревизији као посебној. Такође, није од значаја ни позивање тужилаца да су доведени у неравноправан положај у односу на остале запослене на сличним пословима код других послодаваца, имајући у виду да тужиоци током поступка нису предлагали доказе ради утврђивања основице на коју потражују уплату одговарајућих доприноса, на темељу чега је пресуђено, због чега се не може говорити о нарушавању равноправности запослених у остваривању њихових права пред судом.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на

потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 23.12.2016. године, а означена вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд закључује да ревизија тужилаца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић